

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010826
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1112010826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného L. F., pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného L.U. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 19.03.2014, sp. zn. 7T/73/2012, na verejnom zasadnutí konanom 03. decembra 2014 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 7T/73/2012 z 19.03.2014 vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

L. F., nar. XX.XX.XXXX v Q. Q., trvale bytom A. M. XX, S., vo väzbe od 05.04.2012 do 01.10.2013, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Košice - Šaca

o d s u d z u j e

podľa § 231 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaný sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší sa výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/10/2012 z 15.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/48/2013 z 01.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnej časti ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 19.03.2014 sp. zn. 7T/73/2012 bol obžalovaný L. F. uznaný za vinného zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. g/ Trestného zákona, pretože:

presne nezisteného dňa v mesiaci január 2012 kontaktoval osobu S. P., nar. XX.XX.XXXX, prostredníctvom internetovej sociálnej siete www.badoo.com <<http://www.badoo.com>>, pričom po viacerých opakovaných stretnutiach, bližšom zoznámení sa a citovom zblížení, ju telefonicky ako aj pri

osobných stretnutiach na rôznych miestach v Q., najmä v Q. - U. v období od presne nezisteného dňa v polovici mesiaca február 2012 opakovane pod rôznymi nepravdivými zámienkami žiadal o zabezpečenie finančnej hotovosti vždy minimálne niekoľko tisíc eur, na čo mu S. P. od uvedeného obdobia odovzdávala finančné čiastky približne od 10 000, Eur do 20 000,- Eur, pričom obvinený mal minimálne odo dňa 23.02.2012 vedomosť o tom, že finančná hotovosť, ktorú mu S. P. dovtedy odovzdala pochádzala z jej trestnej činnosti, pretože túto spreneverila zo zverenej pokladne ako zamestnankyňa spol. F. P., a. s. na pobočke OC J., Q., následne vedomý si tejto skutočnosti a situácie S. P. v zamestnaní ako aj jej citového naviazania sa na neho, toto obvinený využil a ďalej požadoval od S. P., pod nepravdivými zámienkami ohľadne nutnej finančnej potreby, finančné prostriedky s tým, že vedel odkiaľ pochádzajú a ich vrátenie S. P. neustále odďaľoval a podmieňoval zabezpečením ďalších finančných prostriedkov, čím využíval tieseň S. P. vyvolanú jej protiprávnym konaním a potrebou vrátenie finančných prostriedkov zamestnávateľovi, ku prevzatíu finančných prostriedkov obvineným od S. P. odchádzalo v Q. - U. a to na parkovisku na A. ulici XX ako aj v podzemných garážach OC J., Einsteinova XX a to až do dňa 01.04.2012, pričom obvinený vedel o pôvode prevzatých finančných prostriedkov, na komunikáciu so S. P. používal obvinený mobilný telefón Iphone 4, IMEI: XXXXX XXX XXXXXX-X, čím obvinený z trestnej činnosti S. P., ktorá je stíhaná v samostatnom trestnom konaní, získal prospech v celkovej sume minimálne 123.000,- Eur,

Za to bol prvostupňovým súdom obžalovaný L. F. odsúdený podľa § 231 ods. 3 Tr. zák. za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody na dobu v trvaní 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň rušil výrok o treste uložený skorším rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/10/2012 zo dňa 15.01.2013 v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/48/2013 zo dňa 01.10.2013, právoplatným dňa 01.10.2013, kde bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písmeno h/ Trestného zákona v trvaní 6 /šesť/ rokov, pričom podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúcu, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný L.U.. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v zásade nenamietá skutkové zistenia, avšak v rámci vyhodnotenia podielu S. P., nebola táto dostatočne vyhodnotená jej spoluúčasť a miera zavinenia na spáchaní predmetnej trestnej činnosti. Zo spisu vyplýva, že svedkyňa, v rámci sledovania svojho citového cieľa, bola ochotná pre neho urobiť takmer čokoľvek a v tomto zmysle vytvárala, bez jeho vedomia a súhlasu pre získanie si jeho priazne a pozornosti, pre neho lákavé finančné zázemie. Jeho pôvod sa dozvedel až „vo finále“ a preto aj objektívne uznal svoju zodpovednosť za cca 72.000,- euro spôsobenú škodu.

Vzhľadom k tomu s prihliadnutím, že ide v zásade o osobu netrestanú, v rámci ukladania súhrnného úhrnného trestu, bolo v podstate možno pristúpiť aj k uloženiu miernejšieho trestu okolo 8 rokov, čo v rámci generálnej i špeciálnej prevencie, je trest bezpochyby týmto zásadám zodpovedajúci. S poukazom, že svoje pochybenie v podstate uznal a oľutoval a vyjadril aj vôľu v rámci svojich možností nahradiť spôsobenú škodu poškodeným, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a nahradiť ho výrokom v súlade s jeho názorom.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo toto odvolanie obžalovaného zaslané prokuratúre na prípadné vyjadrenie k nemu, čo však prokuratúra nevyužila.

Samostatným podaním doručeným priamo odvolaciemu súdu 10.11.2014, obžalovaný uviedol, že vzhľadom na zmenu a skutočnosti v jeho živote, ktoré nastali počas výkonu trestu, by mohli nepriamo prispieť aj k zníženiu trestu. V danom prípade si neuvedomil, čo svojím konaním a odlúčením od

rodiny, blízkých a známych môže spôsobiť a čo sa môže stať. Po troch rokoch výkonu trestu si uvedomil svojho pochybenia a svoj čin úprimne ľutuje. Poukázal na svoj vzťah s družkou, s ktorou má spoločnú dcéru, pričom tento vzťah sa pomaly a isto rozpadáva. Vzhľadom na súčasne odpykávaný výkon trestu v Košiciach a vzhľadom na vzdialenosť od miesta trvalého bydliska svojich blízkých, komplikuje sa možnosť ich návštev. Poukázal aj na zlý zdravotný stav svojej matky, ktorý sa jej zhoršil počas jeho výkonu trestu, čo si vyčíta a kladie za vinu. Uviedol, že sa snaží o odpykanie trestu podľa najlepších možností a schopností, zapája sa do charitatívnych, kultúrno-vzdelávacích aj športových aktivít a doterajší výkon trestu bol dostatočný, aby si uvedomil svoje konanie a zväžil zároveň možnosti ako chybu napraviť. Preto požiadal o zníženie už uloženého trestu a po jeho odpykaní sa chce naplno venovať svojej rodine, blízkym a vynahradiť im stratený čas a v budúcnosti zmeniť svoj spôsob života, aby neprekročil hranice zákona.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, na ktorom bol oboznámený obsah odvolacím súdom pripojených spisov Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T/14/2013, sp. zn. 3T/153/13 a sp. zn. 2T/146/13, obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že odvolanie smeruje výlučne proti uloženému trestu, ktorý považuje za neprimerane prísny s tým, že je toho názoru, že prevýchovný účel si splní aj trest v rámci trestnej sadzby kratšieho trvania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry vyslovila zásadný nesúhlas so znížením trestu, s poukazom na okolnosti skutku, keď obžalovaný naviedol na trestnú činnosť osobu od neho závislú a takýto by mal páchatel dostať trest o 1 alebo 2 roky prísnejší a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný L. F. záverom uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, chce dokázať, že sa napravil, nahradiť škodu, venovať sa svojmu dieťaťu a ísť čo najskôr z výkonu trestu von, pričom sa pridržiaval toho, čo napísal odvolaciemu súdu a čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného L.U. je dôvodné a to aj z iných dôvodov, než ktoré namietal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného L. F. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickvej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, na seba previedol vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, získal ním pre seba značný prospech a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to využitím tiesne a odkázanosti, čím sa dopustil po objektívnej i subjektívnej stránke zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák.

Napokon je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný L. F. sa čiastočne doznal k trestnej činnosti a jeho odvolanie smerovalo len proti vyššie uvedenému nepodmienečnému trestu odňatia slobody s tým, že žiadal uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody, vzhľadom na okolnosti stíhaného skutku a jeho osobné pomery.

Zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ , ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý ukryje, na seba alebo iného prevedie, prenajme alebo prijme ako záloh vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou a získa ním pre seba alebo pre iného značný prospech, alebo závažnejším spôsobom konania sa potrestá odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523231'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy.

Podľa § 138 písm. g/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,

Pri preskúmaní výroku o treste, ako aj jeho výmery odvolací súd dospel k záveru, že úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov uložený okresným súdom nie je uložený v súlade so zákonom a je aj neprimeraný.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody (viď nižšie nález ÚS SR). Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri predmetnom zločine podielníctva podľa § 231 ods. 3 Tr. zák. zákonodarca stanovuje ukládanie trestu odňatia slobody sedem rokov až dvanásť rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal uvedený zločin (01.04.2012) skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho zločin a prečiny a to v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/10/2012 z 15.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/48/2013 z 01.10.2013, ktorým bol obžalovaný L. F. uznaný

vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a v rámci adhézneho konania aj zaviazaný poškodeným nahradiť škodu podľa § 287 ods. 1 Tr. por., resp. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.10.2013, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.).

Vzhľadom na dátum spáchania teraz prejednávaného skutku a vyššie uvedený dátum vyhlásenia rozsudku Okresným súdom Bratislava IV (15.01.2013) obžalovanému vo vyššie uvedenej veci, je potrebné konštatovať, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pri ktorej bolo treba ukladať obžalovanému L. F. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na zásady pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V danom prípade najprísnejšie trestným je trestný čin podielníctva podľa § 231 ods. 3 Tr. zák., pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 7 do 12 rokov, nakoľko vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresným súdom Bratislava IV bol najprísnejším trestom trest zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., kde je rozpätie trestnej sadzby odňatia slobody 3 až 10 rokov a súd mu v tomto konaní ukladal trest podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák.

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že správne okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zák. za skutok predmetnej trestnej činnosti, právne posúdenej ako zločin spáchaný 01.04.2012, ako aj za zločin a dva prečiny podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. § 221 ods. 1 Tr. zák. na základe odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/10/2012 z 15.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/48/2013 z 01.10.2013, nakoľko tak bolo potrebné ukladať jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. a súčasne aj zrušiť všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

V tejto súvislosti odvolací súd upozorňuje na zrejmu nesprávnosť uvedenú v napadnutom rozsudku, ktorým pri postupe podľa § 42 odsek 2 Tr. zák. pri rušení výroku o treste uloženého skorším rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/10/2012 zo dňa 15.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/48/2013 zo dňa 01.10.2013, právoplatným dňa 01.10.2013 nesprávne uviedol, že bol týmto obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., nakoľko bol uznaný v bode 1./ a 2./ tohto rozsudku z pokračovacieho zločinu podvodu a len v bodoch 3./ a 4./ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a v bode 5./ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písmeno h/ Tr. zák.

V tomto smere je potrebné pritom opätovne zdôrazniť, že prvostupňový súd nesprávne ukladal pri súhrnnom treste aj trest úhrnný, nakoľko súhrnný trest ukladaný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. nahrádza úhrnný trest a preto nie je možné jedným trestom ukladať úhrnný aj súhrnný trest.

Potrebné je pritom uviesť, že nielen okresný súd v napadnutom rozsudku, ale aj Okresný súd Bratislava IV vo vyššie uvedenom konaní postupovali v rozpore so zákonom, keď konštatovali u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že sa dopustil viacerých skutkov a tým dospeli k záveru o prevahe priťažujúcich okolností a následne postupovali podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v žiadnom prípade nebolo možné obžalovanému priznať ako priťažujúcu okolnosť § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov, ako nesprávne konštatoval okresný súd, nakoľko táto okolnosť už bola zohľadnená pri ukladaní súhrnného trestu a tak by bolo dva krát prihliadnuté na tú istú okolnosť. Spáchanie druhého (a viac) trestného činu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení

osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Tr. zák.). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní súhrnného trestu odvolací súd preto dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom opätovne zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/-o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák., pričom nezistil u neho ani jednu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť. Z hľadiska súdnej trestnej činnosti, momentu jej spáchania je potrebné uviesť, že na prvé tri odsúdenia a to rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/31/2009 z 15.07.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/284/2009 z 29.10.2009 pre prečin podvodu podľa §221ods. 1 Tr.zák. k peňažnému trestu 600,- eur, s uložením náhradného trestu odňatia slobody na 6 mesiacov, peňažný trest obžalovaný zaplatil a preto sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Rovnako tak sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený na základe odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 28.12.2009, sp. zn. 46T/188/09 pre prečin podvodu podľa §221 ods. 1 Tr.zák., ktorým bol odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody na 7 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 2 mesiace do 18.11.2011, nakoľko sa osvedčil podľa § 50ods.5 Tr. zák. a napokon malo byť toto odsúdenie aj zrušené trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 30.09.2013 sp.zn. 30T/49/2013, ktorým bol odsúdený k súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 16.10.2016 a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/188/09 bol zrušený, čo je v rozpore so zákonom, nakoľko v zmysle § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie, čo buď jedným alebo druhým súdom bolo jeho postupom porušené. Posledné z hľadiska posudzovania bolo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 34T/176/2010 zo 04.02.2011 pre prečin podvodu podľa §221ods.1,ods. 2 Tr.zák. k podmienenému trestu odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou na 1 rok do 05.02.2012, v ktorom sa osvedčil podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o ďalšie odsúdenia L. F. a to rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T/14/13 z 09.12.2013 pre zločin podvodu podľa §221ods.1,ods. 3 písm. a/ Tr.zák., z 15.01.2014, sp. zn. 3T/153/13 pre prečin podvodu podľa §221ods.1,ods.2Tr.zák. a z 11.02.2014, sp.zn. 3T/46/2013 pre zločin podvodu podľa §221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., bolo nimi upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsedenie Okresným súdom Bratislava IV z 15.01.2013, čo je trestná činnosť, ku ktorej sa ukladal teraz súhrnný trest.

Vzhľadom k uvedenému, pri nerozhodnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., následne bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. teda upraviť trestnú sadzbu aplikáciou tzv. asperačnej zásady a zákonným postupom zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť.

Vzhľadom k tomu vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie.

Preto ukladanie trestu nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody neprichádzalo do úvahy, čo vlastne ani neaplikoval okresný súd.

I keď má obžalovaný L. F. osem záznamov v registri trestov, prvé tri z nich má zahladené, resp. platí zákonná fikcia ich zahladenia, na ďalšie odsúdenia nebolo možné prihladiť a jediné odsúdenie, na ktoré bolo možné prihladiť je vyššie citované odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/10/2012, na ktoré však nemožno prihladiť, nakoľko sa naň už prihládalo pri teraz ukladaním súhrnnom treste a ide vlastne o súbeh trestnej činnosti. Na obžalovaného sa preto pri ukladaní trestu hľadelo, ako by nebol súdne trestaný.

Jediný dôvod, pre ktorý bolo potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody bolo ustanovenie § 42 ods. 2, veta druhá, že súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, ktorý bol v danom prípade trest odňatia slobody 6 rokov tak, ako je vyššie podrobnejšie rozvedené, ktorý trest obžalovaný nastúpil 01.10.2013 a aj doposiaľ vykonával, ako vyplýva z pripojeného trestného spisu.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že práve vzhľadom na okolnosti prípadu a aj pomery obžalovaného, okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 10 rokov je neprímerane prísny a to práve z pohľadu okolností daného prípadu, kedy hlavná páchatelka trestnej činnosti, v danom prípade obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., bez jej hlavného konania by k trestnej činnosti obžalovaného nedošlo, bolo potrebné zohľadniť a okolnosti na ktoré poukázala prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí nebolo možné akceptovať pre ich neopodstatnenosť, navyiac za situácie, kedy práve ňou uvádzané okolnosti, boli obžalovanému pričítané v samotnom znení skutkovej podstaty jeho trestnej činnosti, ktoré mali aj vplyv na kvalifikované právne posúdenie trestnej činnosti a to, že čin spáchal závažnejším spôsobom konania, využitím tiesne a odkázanosti.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v trvaní 8 rokov, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality.

Senát krajského súdu dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Keďže zrušením výroku o treste bolo potrebné zrušiť aj výrok o spôsobe jeho výkonu, v súlade so zákonom bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedajúci § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, resp. na jeho odsúdenia platí zákonná fikcia zahladenia odsúdenia, resp. boli zahladené.

Rovnako tak bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť aj výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/10/2012 z 15.01.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/48/2013 z 01.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zostal nedotknutý.

Na základe vyššie uvedených úvah a na základe odvolania obžalovaného L. F., odvolací súd rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.